

Mönch 4.099m

Švýcarsko 2002

Bernské Alpy a vrchol Mönch, to byl cíl našeho výjezdu do švýcarských Alp. Pro výstup jsme chtěli zvolit jednu z cest v jeho severní stěně.

Výchozím bodem bylo městečko Lauterbrunnen (796m), nedaleko Interlaken. Po příjezdu a desetihodinovém spánku, jsme sbalili věci na čtyři dny a vyrazili do střediska Kl. Scheidegg (2061m), pod trojici majestátných kopců Eiger, Monch a Jungfrau. Zde jsme po zhodnocení sněhových podmínek zvolili pro výstup cestu **SZ pilířem „Nollen“ (nos)**, o které v průvodcích píší toto:

*Těžká ledovcová túra, jejímž klíčem je překonání útvaru „Nollen“, kde strmost ledu je až 80°; převážně 55° – 60°, klasifikace D, skalní lezení do II UIAA, podle podmínek 7 – 9 hodin od chaty Guggihutte (2.791m). Sestup: **JV hřebenem**; klasifikace PD, skalní lezení do II UIAA, sníh nebo led do 45°.*

Tento den jsme tedy ještě měli před sebou výstup na chatu Guggihutte (2.791m), která je výchozím místem pro výstupy severní stěnou hory Mönch (chata bez trvalého správce se základním vybavením; voda, kamna a nádobí na vaření, palandy a deky, telefonické spojení). Navečer se zatáhlo a vytvořila hustá mlha.

Budíček nás probral do mrazivého rána s vymetenou oblohou a se zářícím měsícem nad vrcholem Jungfrau. Nasnídat, sbalit věci a vzhůru k vrcholu.

V první části nás čekalo ostré stoupání po lehkých skalách a suti. Za vycházejícího slunce jsme se dostali k prvnímu sněhovému poli. Po pravé straně se postupně ozařován vycházejícím sluncem zvedal vrchol hory Jungfrau. My jsme si ale na slunce museli ještě hodně dlouho počkat. Po vylezení několika skalních úseků nás až na vrchol čekal pouze sníh a led. Ostrý sněhový hřeben, který krok od kroku zvětšoval svůj sklon zakončilo klíčové místo výstupu – lezení přes „hradbu Nollen“ se sklonem 80°. Po třech délkách lezení s úžasnou expozicí ve 3.500m a s kolmými ledovcovými stěnami po obou stranách, jsme se po uklánějícím ledovci dostali na velké sněhové plato. Odtud nás čekal nekonečný výstup padesáti až šedesáti stupňovým sněhovým a ledovým svahem na JZ hřeben, po kterém jsme už celkem snadno dorazili na vrchol **Mönch 4.099m**.

Za nádherné panorama, které nás čekalo na vrcholu, jsme mohli vděčit příznivému počasí, které ten den panovalo. Před námi se otevřel výhled na nejdelší evropský ledovec Aletschglletscher na jihu, na vrchol Eiger (3.970m) na východě a vrchol Jungfrau (4.158m) na západě. To vše orámované úžasnými hradbami mraků na severu.

Nechybělo upřímné a vše říkající podání rukou a tradiční vrcholové pivko. Ještě několik fotek a raději dolů. Sestup po jižní straně v rozbředlém sněhu nebyl moc příjemný. Do chaty Mönchjochshütte (3.657m) pod JV hřebenem hory jsme se dotrmáceli již řádně unavení, ale nadšení a spokojení. To nám ale tou dobou ještě nedocházelo. Jediné co nás zajímalo, bylo konečně si někde sednout a pít a pít a pít. Zjištění, že na chatě není voda, nás trochu zneklidnilo, ale na skalách vedle chaty jsme objevili kapající vodu, takže jsme o program měli postaráno.

Lehká sestupová cesta na severní stranu nevede, a tak jsme druhý den za „pouhých“ 1200Kč využili zubačky, která nás tunelem provrtanými horami Mönch a Eiger svezla k úpatí těchto velikánů.

Mönch a výstupová cesta: SZ pilíř „Nollen“

Vrchol byl poprvé dostupen 15. 8. 1857 družstvem S. Porges, Ch. Almer, U. a Ch. Kaufman. Roku 1866, v době neexistujícího vybavení pro lezení v ledu, podnikli E. von Fellenberg, Ch. Michel a P. Egger hrůzu nahánějící výstup SZ hradbou Nollen. K výstupu zamýšleli použít 10ti metrový žebřík, což se jim nepodařilo, a tak byli nuceni v tomto úseku vysekávat stupy a chyty...

Petr Hacker